

fører fortabelse af valgret. Det drejer sig altså om bestemmelsen angående alimentanters valgret, det drejer sig om bestemmelsen om de personer, der uden at være medlem af sygekasse har modtaget sygehjælp, såvel som om andre grupper, der ved modtagelse af kommunehjælp har måttet give afkald på valgretten. Som det blev oplyst ved valglovsforslagets anden behandling her i tinget, drejer det sig for disse gruppers vedkommende, altså de, der har modtaget kommunehjælp, for året 1951—52 om henved 22 000 personer.

Vort forslag har ikke nogen bestemmelse om, at fattighjælpsbestemmelserne skal sættes ud af kraft. Det betyder ikke, at vi har ændret stilling angående de personer, der modtager hjælp i henhold til kapitlet om fattighjælp; tværtimod, vi er stadigvæk af den opfattelse, at også disse medborgere bør have ret til at deltage i valgene. Når vi alligevel ikke har taget dem med, er det af den grund, at den gældende grundlovs bestemmelse forhindrer noget sådant. Jeg gør opmærksom på, at da man gennemførte den såkaldte resocialiseringslov, gennem hvilken man ændrede ved straffens indflydelse på valgretten, måtte man begrænse sig til kommunale repræsentative forsamlinger og undlade at røre ved valgretten til rigsdagen, og det af den simple grund, at grundlovens bestemmelser hindrede ændringer på dette område. Af samme årsag har vi været nødt til at gå udenom kapitlet om fattighjælp, men hvis det ved forhandlingen om forslaget skulle vise sig muligt at drage grupper, der får hjælp i henhold til kapitlet om fattighjælp, bort fra denne hjælps virkning, er vi mere end villige dertil. Vi forstår imidlertid, at det er nødvendigt af hensyn til forfatningens bestemmelser, at begrebet fattighjælp opretholdes i et vist omfang. — Jeg skal endnu bemærke, at lovforslagets § 2 siger, at loven skal træde i kraft straks.“

Lovforslaget kom ikke til behandling.
